

Կոմիտաս

Հովհաննես Թումանյանին 1908, 8 հունիսի, Ս.
Էջմիածին

Միրելի՛ Հովհաննես,

Էջմիածին չեկար, մոծակից վախեցար. Էդ պիժի մոծակն ի՞նչ է, որ սարդս նորանէն վախենայ, ես քեզ այնպիսի տեղ տայի, որ մոծակ չէ, մոծակի աղբէրն իր ճտերով չէր կարող մուտք գործել:

Բան չունեն ասելու: Ուզում ես Դիլիջան, բարի. դաշնամուրի հոգ մի՛ անիր. իմ գալու կամ քո գալուդ նպատակն է լինելու միայն եւ եթ բառերը՝ բանաստեղծութիւնը լրացնել դերակատարներով եւ երգերով, մի խօսքով կազմել լիբրէթթօն: Իսկ միւս բաները՝ երաժշտականը կը կազմեն ես միայն Էջմիածնում, ուր իմ սենեակում հարկատր յարմարութիւններն էլ կան ինձ համար:

Մանրամասն ծրագիրներս կը պատմեն, երբ տեսնուենք, շատ դժուար է երաժշտութեան մասին գրով խօսել-բացատրուելը:

Առ այժմ ես էլ եմ զբաղուած մինչեւ ամսիս վերջը շտապ գործեր ունեն հասցնելու եւրոպական թերթերի համար, յետոյ մասամբ ազատ եմ: Ես որոշել եմ այս ամառն անցնել Էջմիածնում, բայց մի 10 օրով կը գամ Դիլիջան մինչեւ Անուշը լրացնենք:

Իշխանուի Թումանեանին յատկապէս բարեւներս յիշիր:

Քեզ, տիկնոջ, ճտիկներիդ էլ մի բոլ գնացքով սիրալիր ողջոյններս:

Համբոյրներով

քո Կոմիտաս Վարդապետ